

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 82/2025-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Dentons Europe CS LLP, organizačná zložka, Bottova 2A, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 16Sa/17/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 14. januára 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom správneho súdu v konaní o jeho správnej žalobe.

2. Sťažovateľ sa ako prokurátor správnu žalobou z 26. septembra 2023 domáha preskúmania zákonnosti pohovoru o vybavení jeho nedostatkov pri plnení služobných povinností generálnym prokurátorom. Správny súd 28. marca 2024 vyzval sťažovateľa zaplatiť súdny poplatok za žalobu. Sťažovateľ namieta nečinnosť správneho súdu. Zdôrazňuje, že od podania žaloby uplynulo 16 mesiacov, počas ktorých správny súd s výnimkou výzvy na zaplatenie súdneho poplatku neuskutočnil žiadny úkon smerujúci k rozhodnutiu vo veci. Správny súd ešte ani len nevyzval žalovaných na vyjadrenie k správnej žalobe, ani si nevyžiadal administratívne spisy. Sťažovateľ priznanie finančného zadostučinenia odôvodňuje pre neho mimoriadnym významom konania, ktorým je spochybnenie jeho odbornej spôsobilosti prokurátora.

II.

3. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania a významu sporu pre účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02).

4. Rozhodovanie o správnej žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy patrí do bežnej rozhodovacej činnosti správnych súdov. Preskúmanie pohovoru o vybavení nedostatkov sťažovateľa pri plnení služobných povinností nemožno hodnotiť ako skutkovo či právne zložité. Sťažovateľ neuviedol žiadne konkrétne okolnosti, ktoré by zvýrazňovali dôležitosť a akútnosť rozhodnutia, okrem toho, že správnu žalobou napadnutý pohovor vníma ako spochybnenie jeho odbornej spôsobilosti, čo môže byť následne použité proti nemu v bližšie nekonkretizovaných disciplinárnych konaniach. Takéto zvýraznenie dôležitosti jeho veci je hypotetické.

5. K postupu súdu treba uviesť, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie tohto základného práva. Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania. (IV. ÚS 610/2020). Čo sa týka postupu správneho súdu, možno mu vytknúť dlhšie trvajúcu, no v kontexte celkovej dĺžky konania zatiaľ tolerovateľnú nečinnosť, keď počas 16 mesiacov trvajúceho konania uskutočnil len jeden procesný úkon. K tomu treba uviesť, že hoci okolnosti súvisiace s reformou súdnictva z júna 2023, keď sa podstatne zvýšil počet nerozhodnutých vecí na novovzniknutom správnom súde, nemôžu byť na ťarchu sťažovateľa, treba zohľadniť a akceptovať určitý čas nevyhnutný na reorganizáciu, ktorým sú poznačené všetky správne súdne konania (III. ÚS 389/2024). To najmä s prihliadnutím na celkovú dĺžku konania jeden rok a štyri mesiace.

6. Stav právnej neistoty sťažovateľa nenadobudol takú intenzitu, ktorá by viedla k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Preto je bez významu skúmať aplikovateľnosť obsahovo zhodného práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Rovnako ústavný súd rozhodol v obdobných veciach v správnom súdnom konaní: 30 mesiacov trvajúce konanie a 22-mesačná nečinnosť po doručení vyjadrení (IV. ÚS 549/2024), 28 mesiacov trvajúce konanie a 16-mesačná nečinnosť po rozhodnutí o návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe (IV. ÚS 547/2024) a 26 mesiacov trvajúce konanie s viacerými kratšími obdobiami nečinnosti (III. ÚS 389/2024).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. februára 2025

Robert Šorl
predseda senátu